

॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥

श्रौतस्मृतिविदुद्धत्वात् स्मृतयो न गुणान् हरेः ।
निषेद्धुं शक्नुयुर्वेदा नित्यत्वान्मानमुत्तमम् ॥ १ ॥

देवतावयनादापो वदंतीत्यादिकं वयः ।
नायुक्तवाद्यसन्नैव कारणं दृश्यते क्वचित् ॥ २ ॥

असञ्जवप्रधानादिशब्दा ब्रह्मैव नापरम् ।
वदंति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥

स्वातंत्र्यात् सर्वकर्तृत्वान्नायुक्तं तद्वदेच्छ्रुतिः ।
भ्रान्तिमूलतया सर्वसमयानामयुक्तितः ॥ ४ ॥

न तद्विरोधाद्यनं वैदिकं शंक्यतां व्रजेत् ।
आकाशादिसमस्तं य तञ्जं तेनैव लीयते ॥ ५ ॥

सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता ञ्जवस्तद्वशगः सदा ।
सदाभासो हरिः सर्वरूपेष्वपि समः सदा ॥ ६ ॥

मुष्यप्राणश्चेन्द्रियाणि देहश्चैव तद्गुह्यः ।
मुष्यप्राणवशे सर्वं स विष्णोर्वशगः सदा ॥ ७ ॥

सर्वदोषोज्जितस्तस्माद्भगवान् पुरुषोत्तमः ।
उक्ता गुणाश्चाविदुःखास्तस्य वेदेन सर्वशः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते ब्रह्मसूत्राणुभाष्ये
द्वितीयोऽध्यायः ॥

www.yousigma.com